

րեք եւ ոմանք ալ միաձեւ կիսախորաններ են, որոնց ստորին թակաղակէն վար՝ փոխանակ սիւներու՝ ուղղահայեաց բարակ գիծեր ձգուած են: Խորանները ամէնքն ալ աղօտ կարմիր՝ կամ ջնարակային դոյն ունին. թէպէտ եւ պարզ, բայց շատ գեղեցիկ դրուագներով եւ նորակերպ թռչուններով եւ ձկնկուլներով. զարդարուած: —ԿԻՍԱԽՈՐԱՆՔ Թուով տասն. 5 հատը մեծ են եւ քառագոյն, այսինքն մութ կարմիր, կանանչ, կապոյտ եւ ջնարակային կարմիր (տես թղ. 3ա, 360ա, 375ա, 400ա). Իսկ միւսները փոքր եւ աղօտ կարմիր: ԼՈՒՍԱՆՅԱԶԱՐԳԻՔ մեծա-դիրք եւ բազմագունեան՝ հաղիւ թէ 4-5, յիշեալ մեծ կիսախո-րաններուն առընթեր: — ՆԿԱՐԻ Զկան առանձինն»: (Ցուցակ էջ 118-119):

Հետաքրքրական է որ ցարդ ծանօթ գրեթէ բոլոր ծաղկում-ները եւ մանրանկարները Թորոս Տարօնեցի գործադրած է առանց ոսկիի, ընդհանրապէս քառագոյն: Սակայն բացառու-թիւն է Հալէպի 110 Տաղարանը՝ դրուած թուղթի վրայ, նուրբ բոլորդիր: (Նաեւ Բրիտանական Թանգարանի թ. 14 աւետարա-նը 1321-ին Կիւրեղ գրչէն գրեալ Գլաձոր): Գլխաւոր յիշատա-կարանը էջ 377: «Հառաջամբ սըրտիւ հայցեմ ի ձէնջ Ո՛վ ման-կունք սբ. երգենից, եւ դասք լուսերամից. Յիշեցէք ի մաքուր յաղաւթս ձեր. զանարժան նկարագիր ծրուղ Թորոս. Եւս եւ զհայրն իմ Սարգիս քահանայ ի Տարօնոյ եւ զմայր իմ Մարիամ, եւ զեղբայրն իմ Մարտիրոս քհ. եւ որ յիշէ յիշեալ լիցի յարքա-յութե(ա)ն Ա(ստու)ծոյ: Ի(թ)վիս (թուականը քերուած ա-նըզգամ ձեռքէ մը) առ լողրաւ»: (Հալէպի ցուցակ էջ 189):

Ցուցակագիր Արտաւազդ Սրբազան Սիւրմէեան, որուն ան-ծանօթ մնացած է գրիչ-ծաղկող Թորոսի ինքնութիւնը կ'աւել-ցընէ, «Թէեւ թուականը քերուած, բայց յայտնի է որ 1625-էն առաջ դրուած ու ծաղկուած է»: (Անդ) Համարձակ կրնանք ըսել որ 1330-ական թիւերէն է ձեռագիրս եւ գուցէ աւելի ալ կա-նուիս: Կը սխալի ան երբ կ'ըսէ «Տեղի՛ անյայտ, անկասկած Հա-լէպ»: Մինչ աւելի որոշ է որ Մուշ, Ապահունիք կամ Գլաձոր դրուած է ու ծաղկուած ձեռագիրս:*)

ՀԱՅՐԵՆԻՔ Ամսագրի 1936 Փետրուար թիւին (էջ 173-176) գրախօսականին մէջ արդէն ճշդած էի շիօթութիւնը: Հ. Ակին-եան ալ, թէեւ ոչ վճռականութեամբ, «Հանդէս Ամսօրեայ»ի 1935 Օգոստոս-Սեպտեմբեր էջ 441 իր գրախօսականին մէջ ու-զած է ճշդել որուն մասին մենք վերը իր կարգին պիտի տես-նանք: